

ar/vg

M. Assumpció Rodríguez Marín, secretària de l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans, comarca del Vallès Occidental,

C E R T I F I C O : Que el Ple de l'Ajuntament, a la sessió de caràcter ordinari del dia 24 de setembre de 2020, amb l'assistència dels disset que componen la corporació municipal, va prendre l'acord que consta a l'esborrany de l'acta, que no serà aprovada fins a la celebració del proper ple, i que seguidament es transcriu:

PRP2020/1122. MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL PRIMÀRIES, REGISTRE D'ENTRADA NÚM. 12847, DE REBUIG A LA FUSIÓ DE LES ENTITATS BANCÀRIES CAIXABANK I BANKIA

Grans historiadors com Jaume Vicens Vives, ja al 1954, ens explicava la diferència entre Catalunya i el País Basc respecte al sistema financer. El País Basc, degut a la seva important indústria pesant (minera, siderúrgia i drassanes), va desenvolupar una gran potència financera amb grans bancs. Catalunya, per contra, amb una significativa pobresa de recursos naturals, la capacitat financera es nodria del petit estalvi, motiu pel qual les Caixes d'estalvi van ser molt populars mentre que els grans bancs eren pràcticament absents.

Aquesta manca de força financera, indispensable pel desenvolupament econòmic, ha estat coneguda per l'estat espanyol i per tant tots els intents de crear una gran banca a Catalunya, que afavorís la independència econòmica, han estat sistemàticament torpedinats pels diferents governs de l'estat.

Per tal de garantir la sobirania financera catalana, davant de tots aquests moviments de l'estat, cal donar suport a la creació d'una banca pública catalana que ofereixi servei al conjunt de la societat del país.

En èpoques recents recordem el cas de Banca Catalana que, tot i els errors de gestió (aplicables a altres bancs actuant a l'estat), mitjançant les notícies falses (fake news actualment), van provocar l'ensulsiada del Grup amb el Banc Industrial de Catalunya, el Banc del Mediterrani, etc, i la venda a cost zero, un regal, de la xarxa d'oficines al Banc de Biscaia. (Govern de Felipe González.

Durant la crisi econòmica del 2008, el govern de Rodríguez Zapatero, amb l'ajut del governador del Banc d'Espanya Miguel A Fernández Ordóñez (MAFO) i la ministra Elena Salgado, és carregà tot el sistema de Caixes de Catalunya. De les 10 Caixes que hi havia a Catalunya, algunes havien comès despropòsits inqüestionables (Caixa Catalunya i Caixa Laietana) però d'altres continuaven fent una feina molt útil. Al final de la crisi només van quedar dues entitats a Catalunya: La Caixa transformada en Caixabank i el Sabadell.

Aprofitant els fets de l'1-O, aquestes entitats traslladaren les seves seus a València i Alacant, respectivament.

Bona part dels serveis administratius de Caixabank continuen a Catalunya, per tant, faltava el cop de gràcia: la unió amb Bankia, l'hereva de Caja Madrid, rescatada per l'estat amb 25.000 milions d'euros, dels quals ha retornat poc més de 3.000 milions.

Òbviament, les dues són entitats privades (Bankia amb un 60% de l'estat) i són lliures de fer i desfer, però, a part de que gaudeixin del beneplàcit interessat i sospitós de l'estat, res justifica que sigui la ciutadania la que pateixi la càrrega d'assumir el rescat de Bankia. Els interessos dels damnificats per l'escàndol financer d'aquesta entitat haurien de ser restituïts.

Cap de les explicacions tècniques que justificarien la unió no poden amagar el component polític que hi ha al darrera:

- Es va parlar, en un principi, de fusió entre les dues entitats, però actualment ja s'ha reconegut, per les pròpies entitats, que es tracta d'una absorció de Bankia per Caixabank. Els actius d'aquesta última són tres vegades superiors a la primera.
- Es parla de complementarietat, però és argument fals ja que ambdues treballen en el mateix territori i en el mateix sector financer. Es tracta d'una operació per estalviar despeses, tancament d'oficines i sobretot de personal.
- No es diu que el sector bancari és cada vegada més un oligopoli amb el perjudici que això significa per als consumidors.
- No es parla del rol de l'estat en la nova entitat, ja que es convertirà en el segon accionista (amb un 14%) després de la Fundació La Caixa (amb el 30%). El paper de l'estat, a mitjà i llarg termini pot ser molt decisiu.
- Cal tenir en compte que el president serà un basc establert a Madrid (José Ignacio Goirigolzarri) i el director general un madrileny establert a Barcelona (Gonzalo Cortàzar).
- Tenint en compte que en alguns casos el peix petit es menja el gran*...què passarà en el cas de Caixabank i Bankia?

*[Fou el cas del BBV amb Argentaria. També amb una proporció de 3 a 1 a favor del BBV. El 1991 es va crear Argentaria, promoguda pel govern de Felipe González. Argentaria agrupava el Banco Exterior de España, la Caja Postal, el Banco Hipotecario de España, el Banco de Crédito Local, el Banco de Crédito Agrícola i el Banco de Crédito Industrial, tots ells propietat de l'estat espanyol. L'octubre del 1999 es va produir la fusió i es va crear el BBVA amb dos copresidents Emilio Ybarra del BBV i Francisco González d'Argentaria. El gener del 2002 aquest darrer ja era president, després d'una fosca operació de desprestigi d'Ybarra.

Ajuntament de
**PALAU-SOLITÀ
I PLEGAMANS**

Mitjançant tota una sèrie de canvis propiciats pel govern d'Aznar el BBVA va expulsar tots els dirigents del BBV i va quedar només un basc "com cal": José Ignacio Goirigolzarri. "El peix petit es va menjar el gros"].

Atès el Dictamen emès per la Comissió Informativa Permanent en sessió ordinària de data 17 de setembre de 2020 i amb l'assumpció parcial de les esmenes proposades per part del grups municipals d'ERC-AM i JxPSIP-JUNTS amb posterioritat a la Comissió Informativa Permanent.

Per 15 vots a favor dels grups municipals d'ERC-AM, JxPSIP-JUNTS, PSC-CP i PRIMÀRIES i, per 2 vots en contra del grup municipal C's, dels disset membres que componen la Corporació, s'acordà:

PRIMER: Manifestar el total rebuig a aquesta mal anomenada fusió inicial que en realitat ha estat una absorció.

SEGON: Condemnar l'estratègia que hi ha al darrera per tal d'eliminar qualsevol poder financer de Catalunya.

TERCER: Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a crear una banca pública catalana, a part del ja existent l'Institut Català de Finances (ICF).

QUART: Donar compte del posicionament del Plenari al Govern de la Generalitat i al Govern de l'Estat.

I perquè consti, expedixo aquest certificat amb el vistiplau de l'alcalde, a Palau-solità i Plegamans.

Vist i plau,
L'alcalde
Oriol Lozano Rocabruna

La secretària
M. Assumpció Rodríguez Marín